

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYL PŘÁVNÍ

MOCI dne 25. 11. 2006

Český telekomunikační úřad

Odbor ekonomické regulace

Dne 4. 12. 2006 *Z. Adam*

1

Praha dne 8 . listopadu 2006
Čj. 12 927/2006-611/X. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení o návrhu společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha 4, IČ: 64949681 (dále jen „navrhovatel“) proti společnosti TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o., se sídlem Dělnická 213/12, Praha 7, IČ: 64788610 (dále jen „odpůrce“) ze dne 3. března 2006 ve věci sporu o sjednání Dodatku č. 1 k platné Smlouvě o propojení uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 28. dubna 2005, který by závazně upravil podmínky poskytování služby tranzitu a služby vyhledání v podmínkách služby přenositelnosti telefonních čísel, toto

rozhodnutí:

- I. Návrhu navrhovatele na vydání rozhodnutí, že navrhovatel je oprávněn účtovat odpůrci cenu za poskytnutí služby vyhledání směrovací informace pro ukončení volání na číslo přenesené v rámci služby přenositelnost čísel v telefonních sítích, kterou smluvní strany poskytují souladu s § 34 zákona o elektronických komunikacích a s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 ve výši 1,95 Kč za vyhledání čísla, se částečně vyhovuje s tím, že tato cena se stanovuje na 1,74 Kč.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 3. března 2006 bylo zahájeno správní řízení na návrh navrhovatele ve věci sporu o sjednání Dodatku č. 1 k platné Smlouvě o propojení uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 28. dubna 2005, který by závazně upravil podmínky poskytování služby tranzitu a služby vyhledání v podmínkách služby přenositelnosti telefonních čísel.

Ve vyrozmění o zahájení správního řízení správní orgán vyzval ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu oba účastníky, aby doložili svá stanoviska, popřípadě předložili důkazy, které považují z hlediska projednávané věci za důležité. A dále správní orgán požadoval, aby účastníci řízení předložili detailní nákladovou kalkulaci navrhovaných cen za propojení a zdůvodnění výpočtu. Navrhovatel předložil nákladovou kalkulaci za vyhledání špatně směrovaného čísla přeneseného ze své mobilní sítě již v návrhu na zahájení správního řízení a v průběhu řízení údaje doplnil ve svých vyjádřeních účastníka řízení.

Dne 26. dubna 2006 vyzval správní orgán usnesením čj. 12 927/2006-611/III. vyř. podle § 37 odst. 3 správního řádu navrhovatele k úpravě petitu v tom smyslu, aby tento jednoznačně vyjadřoval požadavek na rozhodnutí sporu pouze v rozsahu sporných částí projednávaného Dodatku č. 1.

Na základě této výzvy správní orgán obdržel dne 28. dubna 2006 od navrhovatele změnu návrhu na rozhodnutí sporu, kde nově definoval jako sporný bod pouze výši ceny 1,95 Kč za vyhledání čísla, kterou navrhovatel požaduje hradit odpůrcem. V upraveném petitu žádá navrhovatel, aby správní orgán rozhodl, že navrhovatel je oprávněn účtovat odpůrci cenu za poskytnutí služby vyhledání směrovací informace pro ukončení volání na číslo přenesené v rámci služby přenositelnost čísel v telefonních sítích, kterou smluvní strany poskytují v souladu s § 34 zákona o elektronických komunikacích a navazujícím opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 ve výši 1,95 Kč za vyhledání čísla a uhradit navrhovateli náklady řízení.

Vzhledem ke změně návrhu navrhovatele na rozhodnutí sporu i k dalším nově předloženým podkladům a po jejich zhodnocení správní orgán neshledal předložené požadované nákladové kalkulace ceny za vyhledání čísla od odpůrce nadále za nezbytnou pro vydání rozhodnutí, neboť cena za vyhledání čísla v síti odpůrce nebyla sporná.

Navrhovatel i odpůrce se neshodli na výši ceny za vyhledání čísla v mobilní síti navrhovatele. Navrhovatel požadoval 1,95 Kč za vyhledání čísla za volání, odpůrce navrhoval reciproční úhradu ve výši 1,15 Kč za vyhledání čísla za volání. Správní orgán prověřil kalkulaci předloženou navrhovatelem a na základě propočtu stanovil cenu za vyhledání čísla za volání ve výši 1,21 Kč.

Po provedeném dokazování a posouzení případu vydal dne 12. května 2006 předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Úřad“) rozhodnutí pod číslem jednacím 12 927/2006-611/VII. vyř., a to s následujícím výrokem:

- „I. Návrh navrhovatele na vydání rozhodnutí, že navrhovatel je oprávněn účtovat odpůrci cenu za poskytnutí služby vyhledání směrovací informace pro ukončení volání na číslo přenesené v rámci služby přenositelnost čísel v telefonních sítích, kterou smluvní strany poskytují souladu s § 34 zákona o elektronických komunikacích a s opatřením obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3 ve výši 1,95 Kč za vyhledání čísla, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

V odůvodnění vydaného rozhodnutí bylo uvedeno, že cena za vyhledání čísla vypočtená správním orgánem není shodná s cenou požadovanou navrhovatelem ani s cenou požadovanou odpůrcem. Navrhovatel je oprávněn tuto cenu za službu vyhledání čísla ve výši 1,21 Kč za volání účtovat odpůrci.

Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo navrhovatelem napadeno rozkladem ze dne 19. května 2006 doručeným správnímu orgánu dne 23. května 2006. Rada Úřadu jako příslušný správní orgán II. stupně svým rozhodnutím čj. 35 897/2006-603 ze dne 14. srpna 2006 napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V průběhu nového projednávání sporu navrhovatel dopisem ze dne 17. října 2006 upřesnil odhad o podílu špatně směrovaných volání na přenesená čísla ze sítě navrhovatele, který vychází z provozních údajů reálného provozu a dosavadních zkušeností poskytování služby „vyhledání“ v rámci přenositelnosti telefonních čísel, neboť jeho původně uvedené údaje

vstupující do kalkulace byly odhady z období před zavedením služby přenositelnosti čísel mezi mobilními operátory.

Na základě výzvy správního orgánu se dne 3. listopadu 2006 s obsahem spisu před vydáním rozhodnutí seznámili oba účastníci řízení a k obsahu spisu neměli připomínky. Správní orgán umožnil odpůrci podle § 38 odst. 6 správního řádu nahlédnutí do spisu, včetně utajovaných skutečností, kterými je prováděn důkaz a jsou označené jako obchodní tajemství. Z utajené části spisu nebylo možno požít výpisy či kopie.

V novém projednání na základě získaných podkladů a po jejich skutkovém a právním přezkoumání správní orgán I. stupně konstatuje následující rozhodné skutečnosti:

Podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen zajistit, aby každý účastník veřejně dostupné služby poskytované na veřejné pevné nebo veřejné mobilní síti, který o to požádá, si mohl ponechat své telefonní číslo, popřípadě čísla nezávisle na podnikateli, který službu poskytuje.

Podle § 34 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností telefonních čísel stanoví Úřad opatřením obecné povahy.

Podle § 136 odst. 14 zákona o elektronických komunikacích musí podnikatel zajišťující veřejnou mobilní telefonní síť splnit povinnost uvedenou v § 34 tohoto zákona nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy specifikující technické podmínky.

Dne 27. června 2005 vydal Úřad opatření obecné povahy č. OOP/10/07.2005-3, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel (dále jen „opatření“). Opatření nabylo účinnosti dne 15. července 2005. Povinnost realizovat přenositelnost čísel ve veřejných mobilních telefonních sítích tedy byla stanovena nejpozději ke dni 15. ledna 2006.

Podle čl. 17 opatření podnikatelé, kteří mají povinnost zajistit přenositelnost telefonních čísel podle § 34 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, doplní ve lhůtě 4 měsíců ode dne nabytí právní moci opatření vzájemně uzavřené smlouvy o propojení jimi provozovaných veřejných telefonních sítí tak, aby obsahovaly nezbytné podmínky pro zajištění přenositelnosti čísel v souladu se zákonem o elektronických komunikacích a opatřením.

Opatření v části čtvrté stanoví zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel. Zásady účtování jsou všeobecné, založené na principu technologické neutrality a jsou sjednocené pro službu přenositelnosti čísel ve veřejné pevné telefonní síti a veřejné mobilní telefonní síti. Tyto zásady nabytím účinnosti opatření platí pro pevné i mobilní operátory. Operátoři mají volnost sjednat vyšší ceny a dohodnout konkrétní podmínky ve smlouvách o propojení.

Cenová regulace pro službu přenositelnosti čísla v pevných sítích byla zavedena v době účinnosti zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, cenovým rozhodnutím č. 01/PROP/2003, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných telekomunikačních sítí pro službu přenositelnost čísla a maximální ceny za propojení veřejných telekomunikačních sítí pro službu přenositelnost čísla vydaným dne 25. února 2003 pro službu přenositelnost čísla v pevných sítích. Uvedené cenové rozhodnutí stanoví maximální cenu za službu vyhledání jednoho čísla 1,15 Kč bez DPH. Podle § 142 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích jsou cenová rozhodnutí vydaná v době

účinnosti zákona č. 151/2000 Sb. platná nejdéle do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona tj. do 1. května 2006.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zákon o elektronických komunikacích v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn k návrhu kterékoliv strany rozhodnout spor postupem podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Ze znění uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spor na základě specifikace sporných částí návrhu smlouvy o propojení (dodatku ke smlouvě), nikoli o celém návrhu smlouvy (dodatku ke smlouvě).

V novém projednávání předložil navrhovatel nové skutečnosti pro kalkulaci ceny za vyhledání čísla, kde upravil svůj odhad špatně směřovaných volání vyjádřený procentním podílem. Vývoj předmětné služby ukazuje, že pevní operátoři jsou a již v době zahájení poskytování služby přenositelnosti čísel v mobilních sítích byli připraveni lépe na správné směrování volání do mobilních sítí, než navrhovatel předpokládal. Odhad navrhovatele se nenaplnil, jak již ve svém rozkladu ze dne 19. května 2006 uvedl navrhovatel. Z provozních údajů reálného provozu navrhovatele vyplývá, že procentní podíl nesprávně směřovaných volání je proti předpokladu nižší.

Navrhovatel i odpůrce se nedohodli na výši ceny za vyhledání čísla v mobilní síti. Navrhovatele. Navrhovatel požaduje 1,95 Kč za vyhledání čísla za volání, odpůrce navrhuje reciproční úhradu ve výši 1,15 Kč za vyhledání čísla za volání. Správní orgán proto přistoupil ke stanovení sporné ceny, aby cena za vyhledání čísla byla nákladově orientovaná, jak požaduje § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Ke způsobu stanovení výše sporné ceny v rámci nového projednání správní orgán uvádí následující:

Cena za vyhledání čísla za jedno volání je stanovena propočtem (obecným vzorcem), kde se roční suma ekonomicky oprávněných nákladů včetně nákladů vloženého kapitálu vynaložených na vyhledávání špatně směřovaných čísel dělí počtem špatně směřovaných volání na přenesená čísla za rok.

Pro výpočet ceny vycházel správní orgán z předložených podkladů navrhovatele, který je označil za obchodní tajemství. Při nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí byli oba účastníci řízení seznámeni s výpočtem správního orgánu.

Navrhovatel má v souladu s ustanovením § 55 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích stanovit cenu za propojení v souvislosti s poskytováním služby přenositelnosti telefonních čísel tak, aby byla nákladově orientována. Navrhovatel předložil kalkulaci ceny za vyhledání čísla správnímu orgánu. Správní orgán posoudil předloženou kalkulaci a dospěl k závěru, že jednotlivé nákladové položky obsahují náklady související s vyhledáním čísla vynaložené navrhovatelem podle ustanovení § 55 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích.

Služba přenesení čísel mezi mobilními operátory byla zavedena od 15. ledna 2006, a je tudíž poměrně novou službou, která se ještě v České republice v době podání navrhovatele plně nerozvinula. Proto počet špatně směřovaných volání a následně jejich „dosměrování“, který vstupuje do výpočtu ceny za vyhledání čísla, závisí na odhadu jak počtu přenesených

čísel, tak na předpokladu úspěšnosti správného směrování, tj. odhadu podílu špatně směřovaných volání na tato přenesená čísla.

Při stanovení ceny za vyhledání čísla, jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí správního orgánu I. stupně, vycházel správní orgán z výpočtu navrhovatele, pouze se neztotožnil s odhadem navrhovatele o počtu přenesených čísel. Vzhledem k tomu, že se jedná o nově zavedenou službu, vycházel správní orgán ze zkušeností v zemích EU, tj. z údajů 11. implementační zprávy EK, která uvádí procentní podíl přenesených čísel mezi mobilními sítěmi. Tento údaj 5,8 % využil správní orgán pro odhad počtu přenesených čísel z mobilní sítě navrhovatele do jiných mobilních sítí (tj. 5,8 % z počtu účastníků).

Počet příchozích volání vykázaných navrhovatelem ve statistickém výkazu TP (ČTÚ) 1-02 za rok 2005 použil správní orgán jako zdroj údajů o ročním objemu provozu. Správní orgán při svém výpočtu vycházel z předpokladu rovnoměrného rozložení příchozího provozu na jednotlivá telefonní čísla všech účastníků v síti navrhovatele. Přenesení 5,8 % telefonních čísel přenáší tedy s sebou i 5,8 % příchozího provozu, který by měl být správně směřován do sítě přejímajícího operátora. To znamená, že u těchto 5,8 % příchozích volání může dojít ke špatnému směrování v rámci přenositelnosti čísel. Odhad procentního podílu špatně směřovaných volání se tedy vztahuje k výše uvedenému objemu příchozího provozu, který měl být směřován do jiné mobilní sítě. Výsledný podíl představuje počet špatně směřovaných volání, který ve vzorci pro výpočet ceny za vyhledání čísla vstupuje do jmenovatele.

Předpoklad špatně směřovaných volání z pevných sítí do sítě navrhovatele ponechal správní orgán ve výši ■ % tak, jak to ve svém výpočtu (kalkulaci) ceny použil navrhovatel. Správní orgán tedy neměnil odhady připravenosti pevných operátorů na správné směrování volání do mobilních sítí. Výše popsáním propočtem pak dospěl správní orgán k ceně 1,21 Kč za vyhledání špatně směřovaného volání v síti navrhovatele.

V novém projednávání tohoto sporu předložil navrhovatel nové skutečnosti pro kalkulaci ceny za vyhledání čísla, kde upravil odhad podílu nesprávně směřovaných volání, která bude nutno vyhledat v síti navrhovatele. Z provozních údajů navrhovatele vyplývá, že průměrný procentní podíl nesprávně směřovaných volání je proti původnímu předpokladu nižší.

Správní orgán proto přistoupil k revizi svého výpočtu s novým odhadem podílu špatně směřovaných volání na přenesená čísla předloženým navrhovatelem ve výši ■ %. Na základě výše uvedeného propočtu správní orgán stanovil, že cena za službu vyhledání špatně směřovaného čísla za jedno volání poskytovaná navrhovatelem činí 1,74 Kč.

Na základě výše uvedených skutečností jsem došel k závěru, že ani cena za vyhledání špatně směřovaného čísla navržená navrhovatelem (1,95 Kč), ani tato cena navržená odpůrcem (1,15 Kč) neodpovídají skutečnosti a na základě nového propočtu správního orgánu s výsledkem 1,74 Kč za vyhledání čísla jsem rozhodl tak, jak je uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

Navrhovatel uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení ve výši jím uhrazeného správního poplatku a odpůrce uplatnil nárok na náhradu řízení ve výši 2 380,- Kč. Žádný z účastníků neměl v řízení plný úspěch, proto jsem rozhodl tak, jak je uvedeno v části II. výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu